

Maria Catharina van Dooren (1769-1832)

Dooren, Maria Catharina van, ged. Rotterdam 30 april 1769, stichteres van M.C. van Dooren's Vrouwengesticht van Weldadigheid te Rotterdam. Zij was de laatste telg uit de vermogende katholieke Rotterdamse familie Van Dooren, die haar fortuin maakte in de manufacturenhandel. In 1818 kocht Maria Catharina van Dooren een woonhuis aan de Korte Hoogstraat. Vanaf de jaren 1820 woonde de 25 jaar jongere Margaretha Agnes de Vries (gest. 1865) daar bij haar in en zou er tot haar dood blijven wonen. Samen zetten zij een charitatieve hulpdienst op. Uit het vermogen van Maria Catharina van Dooren bekostigden zij wekelijkse en jaarlijkse uitdelingen aan behoeftige Rotterdammers, ongehuwd, overl. Rotterdam 10 augustus 1832, begr. Laurenskerk, dochter van Henricus Josephus van Dooren, koopman in manufacturen, en Francisca du Tromp.

Bij testament kreeg Margaretha Agnes de Vries een plaats in haar graf toebedeeld, maar dat is nooit verwezenlijkt, want al spoedig kwam er een verbod op het begraven in kerken. Het merendeel van een gemaakt testament van 112 pagina's betrof bepalingen betreffende de oprichting van een Stichthuis in haar woning aan de Korte Hoogstraat. Zes ongehuwde katholieke dames (stichtvrouwen) moesten hier het liefdadige werk van Maria Catharina van Dooren en haar levensgezellin voortzetten. Het kapitaal diende aangewend te worden voor hulp aan Rotterdamse armen, overigens alleen in natura. Van de ondersteunden mocht maximaal een kwart niet-katholiek zijn. Een van de zes dames diende op te treden als 'opperste stichtvrouw' en de leiding te voeren. Als eerste opperste stichtvrouw wees zij Margaretha Agnes de Vries aan die deze functie tot haar dood in 1865 uitoefende. In 1833 was het Stichthuis een feit, en was er jaarlijks 4800 gulden beschikbaar voor de uitdelingen. Het huis aan de Korte Hoogstraat bleek al snel niet berekend op de grote toeloop. Met zes stichtvrouwen en twee dienstboden was uitbreiding noodzakelijk. Vanaf 1 december 1843 vond de bedeling plaats vanuit een nieuw aangebouwd bedelingshuis. In 1899 werd het complex nogmaals uitgebreid. Inmiddels was er jaarlijks 25.000 gulden te verdelen, waarvoor de dames brandstof, kleding en voedsel kochten voor arme Rotterdamse gezinnen. De stichting bleef in een grote behoefte voorzien en in 1932 werd er nog een nieuw pand gebouwd, nu aan de Coolvest. Bij het bombardement van 1940 werd dit gebouw bijna volledig verwoest, waarna de stichtvrouwen vanaf diverse andere plekken hun werk hervatten.

In 1970 wijzigden de bestuurders de statutaire bepalingen van het Vrouwengesticht van Weldadigheid: armoede was niet langer te bestrijden met de middelen van 1843. Na samenvoeging met twee andere Rotterdamse instellingen ontstond anno 1974 de Stichting Verenigde Stichtingen van Dooren-Blankenheym-Van Lede.

Lit.:

- Ingrid van der Vlis, *Dooren, Maria Catharina van*, in: Digitaal Vrouwenlexicon van Nederland.
- Theo Broersen en Marianne A. de Bruyn, *Maria Catharina van Dooren's Vrouwengesticht van Weldadigheid 1833-1974*. Maria Carolina Blankenheym's Stichting 1921-1974. Stichting Verenigde Stichtingen van Dooren-Blankenheym-van Lede 1974-1999 (Rotterdam 1999).
- A.J. van der Aa, Biografisch woordenboek der Nederlanden, deel 12, bijvoegsel, blz. 68.

Afbeelding:

- Museum Rotterdam 62734-A

Vervaardiger:

- H.P. Groen (1886-1964)